

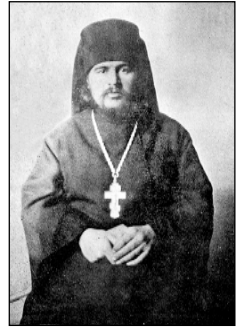
Ἐπιτίμησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς Ἀρχιεπίσκοπο Σαγγάνης καὶ Σαν Φραντσίσκο τὸν Θαυματουργό*

α. Ἐνα κείμενο τοῦ θαυμαστοῦ συγχρόνου Ἁγίου τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου

Ἐπιτίμησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς Ἀρχιεπίσκοπο Σαγγάνης καὶ Σαν Φραντσίσκο τὸν Θαυματουργό*

Ἀγαπητοί μου μαθηταί:

Πρὸς μεγάλη μου ἀπαγοήτευσιν, δὲν εἶμαι πλέον διδάσκαλός σας Ἐρησκευτικῶν καὶ μπορῶ νὰ ἀπευθυνθῶ σὲ σᾶς μόνον γραπτῶς. Πέρασα μαζί σας δύο σχολικὰ ἔτη, διδάσκοντάς σας τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ κηρύσσοντάς σας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ καιρὸς ποὺ πέρασα μαζί σας ποτὲ δὲν θὰ ἐξαληφθῆ ἀπὸ τὴν μνήμην μου. Ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ τώρα σᾶς ἐνθυμοῦμαι συχνὰ ὅλους σας, κάθε ἕνα χωριστά, καὶ σᾶς εὐχομαι τὰ βέλτιστα. Θὰ σᾶς σκέπτομαι πάντοτε, ἀγαπητοί μου μαθητὲς καὶ θὰ εἶναι καλὸ νὰ μὴ μὲ ξεχνᾶτε καὶ σεῖς: ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μπορεῖτε νὰ μοῦ γράψετε. Λαμβάνω πάντοτε καὶ διαβάζω ὅλα τὰ γράμματά σας μὲ μεγάλη ἱκανοποίησιν.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης
ὡς ἱερομόναχος, 1927.

Ἄλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ, θὰ χαίρωμαι πάντοτε ὅταν θὰ μαθαίνω ὅτι ἡ ἐργασία μου μαζί σας δὲν ἔγινε εἰς μάτην, ὅτι σεῖς ἐνθυμεῖσθε καὶ πράττετε σύμφωνα μὲ ὅσα ἐμάθατε ἀπὸ ἐμένα. Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν καὶ νὰ εἴσθε ἀφωσιωμένοι στὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν. Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι δίχως τὸν Θεὸν δὲν ὑπάρχει καλόν, δὲν ὑπάρχει χαρὰ, καὶ ὅτι «*πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων*» (Ἰακ. α' 17). Ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς νὰ ἔχῃ τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ νὰ τὴν μελετᾷ, ἐφ' ὅσον εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς διδάσκει πῶς νὰ ζοῦμε καὶ νὰ προετοιμαζώμεθα γιὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν. Νὰ προσεύχεσθε στὸ σπῆτι καθημερινῶς, τὴν δὲ Κυριακὴν καὶ τὴν Ἑορτὴν νὰ πηγαίνετε στὴν Ἐκκλησίαν, στὸν ἅγιον αὐτὸν κῶρον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιερωμένος στὴν λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὅπου οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ κατοικοῦν καὶ προσεύχονται μαζί σας.

Νὰ μὴ σκέπτεσθε ὅτι τώρα πλέον δὲν χρειάζεται νὰ πηγαίνετε στὴν Ἐκκλησίαν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶμαι ἐκεῖ μαζί σας γιὰ νὰ σᾶς παρακολουθῶ. Πρέπει νὰ πηγαίνετε στὴν Ἐκκλησίαν ὄχι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γιὰ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν καρδίαν τῶν προσερχομένων. Νὰ προσέχετε σὲ

ὅποιον θὰ σᾶς διδάξῃ θρησκευτικά, καὶ νὰ μαθαίνετε τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ ὄχι γιὰ τὴν βαθμολογία, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀνακαλύψετε τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός μας. Νὰ εἴσθε ὑπάκουοι στοὺς γονεῖς σας, ὅπως ὁ Χριστὸς ἦταν ὑπάκουος στὴν Παναγία Παρθένο Μαρία. Νὰ εἴσθε ὑπάκουοι στοὺς διδασκάλους σας καὶ σὲ ὅλους τοὺς μεγαλυτέρους, πού σᾶς διδάσκουν τὸ ἀγαθό. Νὰ ἐργάζεσθε καὶ νὰ προφυλάσσεσθε ἀπὸ τὴν ραθυμία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν. Πλέον τῶν ἄλλων, προφυλαχθῆτε ἀπὸ τὸ μάλωμα καὶ συγχωρῆτε ὅσους σᾶς πταίουν. Νὰ ἐνθυμῆσθε: **αὐτὸς πού μαλώνει παρηγορεῖ τὸν διάβολο· καὶ αὐτὸς πού κάνει εἰρήνη χαροποιεῖ τὸν Χριστό·** αὐτὸς πού εἰρηνεύει μὲ τοὺς ἄλλους βοηθᾷ τὸν Χριστό καὶ θὰ γίνῃ δεκτὸς στὴν Οὐράνια Βασιλεία ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Ματθ. ε' 9).

Μὴ ἔχοντας τρόπο νὰ στείλω στὸ κάθε ἓνα ἀπὸ σᾶς τὸ γράμμα αὐτό, τὸ ἀποστέλλω σὲ ὅλους ἐκείνους πού ἔχω τὴν διεύθυνσι, καὶ μέσῳ αὐτῶν ἀπευθύνομαι σὲ κάθε ἓναν ἀπὸ σᾶς, καὶ ἐλπίζω ὅτι, εἰ δυνατόν, ὅλοι οἱ μαθητές μου, ἀγόρια καὶ κορίτσια, θὰ τὸ ἀναγνώσουν καὶ ὅτι τὰ λόγια μου θὰ πέσουν μέσα στὴς καρδιές σας καὶ θὰ ἀφήσουν τὴν σφραγιδα τους πάνω στὴς ψυχές σας. Ἀποχαιρετῶ κάθε ἓναν ἀπὸ σᾶς καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σὲ σᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι Παντοδύναμος καὶ Ἐλεήμων καὶ εἴθε νὰ σᾶς εὐλογῇ, νὰ σᾶς διαφυλάσῃ καὶ νὰ σᾶς ὀδηγῇ σὲ ὅλα τὰ καλὰ! Αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς αἶῶνα αἰῶνος.

† Ἱερομόναχος Ἰωάννης

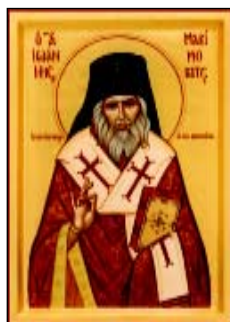
β. Δύο θαυμαστὰ περιστατικὰ ἐκ τοῦ Βίου Αὐτοῦ

Πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ²

Ἡ γηραιά Μοναχὴ Αὐγούστα, ἀπὸ τὸ Ἰουστινιανόπουλον τῆς Γεροντίσσης Ἀριάδνης τοῦ Σαν Φραντσίσκο, διηγεῖται:

«Υπέφερα πάρα πολὺ... Τὸ 1939 ἔστειλα τὴν θυγατέρα μου στὴν Ἰταλία, στὸν σύζυγό της. Ὁ σύζυγός της τὴν συνάντησε στὸ πλοῖο, τὴν πῆρε στοὺς γονεῖς του, ἔζησε μαζί της 11 ἡμέρες καὶ κατόπιν αὐτὸς μετατέθηκε στὴν Ἀφρική. Ὅταν ἀνεχώρησε, οἱ συγγενεῖς του εἶπαν στὴν κόρη μου, ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Μιὰ καὶ δὲν γνώριζε τὴν γλῶσσα καὶ ἦταν μόνον 17 ἐτῶν, μοῦ ἔγραφε ἀπελπιστικὰ γράμματα. Προσευχήθηκα ἀρκετά. Πέρασαν δυὸ μῆνες...

Πήγαινα καθημερινῶς στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Σαγγάνς, ἀλλὰ ἡ πίστις μου ἄρχισε νὰ κλονίζεται. Ἔτσι, ἀποφάσισα νὰ μὴ πηγαίνω στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ νὰ ἐπισκέπτομαι γνωστούς· γιὰ τὸν λόγο αὐτό, δὲν βιαζόμουν πλέον νὰ ἐγείρωμαι ἐνωρὶς τὸ πρωῖ.

Ὁ δρόμος μου περνοῦσε ἀπὸ τὸν Ναό, καὶ ἐκεῖ ἄκουσα ψαλμωδία ἐντὸς αὐτοῦ. Εἰσῆλθα μέσα. Ὁ Δέσποτας Ἰωάννης λειτουργοῦσε. Τὰ Βημόθυρα ἦσαν ἀνοικτά. Ὁ Δέσποτας ἐκφωνοῦσε: «*Λάβετε, φάγετε, τοῦτο ἐστὶ τὸ Σῶμά μου...*», καὶ «... *τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου... εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*», καὶ ἐν συνεχείᾳ γονάτισε καὶ ἔκανε μία στρωτὴ μετάνοια.

Ἐκείνη τὴν στιγμή εἶδα τὸ Δισκοπότηρο μὲ τὰ Ἅγια Δῶρα ἀκάλυπτα καὶ τότε ἀκριβῶς, μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Δέσποτα [καὶ τὴν εὐλόγησι γιὰ τὸν καθαγιασμό], **μία φλόγα κατῆλθε ἀπὸ ψηλὰ καὶ εἰσῆλθε στὰ Ἅγια!** Τὸ σχῆμα τῆς ἦταν σὰν τουλίπας, ἀλλὰ μεγαλύτερο. Οὐδέποτε στὴν ζωὴ μου διενεώθηκα ὅτι θὰ ἔβλεπα τὸν πραγματικὸ καθαγιασμὸ τῶν Δώρων σὰν φλόγα!...

Ἡ πίστις μου ἀναζωπυρώθηκε. Ὁ Κύριος μοῦ φανέρωσε τὴν πίστι τοῦ Δέσποτα καὶ αἰσθάνθηκα ἐντροπὴ γιὰ τὴν δική μου ἀπιστία!...

Θεῖον Φῶς ²

Μία γηραιὰ Μοναχὴ διηγήθηκε, ὅτι ὅταν αὐτὴ καὶ ἄλλες Ἀδελφές ἔμειναν στὴν Μονὴ τῆς Λέσνα στὴν Γαλλία, ὁ Μακάριος Ἰωάννης ὅποτε τοὺς ἐπισκεπτόταν συνήθιζε νὰ κατευθύνεται σὲ μία Εἰκόνα στὸν Ναό, αὐτὴν τῆς Θεοτόκου τῶν Ἰβήρων τῆς Πορταίτισης, ἡ ὁποία ὅπως φαίνεται τοῦ ἄρρεσε πάρα πολὺ, καὶ ἐνώπιόν τῆς προσευχόταν.

Μία φορὰ πού ἦταν ἔτσι προσευχόμενος πρὸ αὐτῆς τῆς Εἰκόνας, ἡ Μοναχὴ εἰσῆλθε στὸν Ναὸ καὶ ἀντίκρουσε τὸν Ἅγιο Ἰωάννη νὰ περιβάλλεται ἀπὸ λαμπρὸ Φῶς καὶ νὰ ἴσταται ὄχι στὸ ἔδαφος, ἀλλὰ νὰ αἰωρῆται ἐπάνω ἀπὸ αὐτό!...

γ. Δύο Θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ κάπνισμα ³

Ἦσαν δύο ρωσίδες ἀδελφές, ἡ μία χήρα ἰατρὸς καὶ ἡ ἄλλη πού ἔμεινε ἀνύπαντρη, οἱ ὁποῖες διέμεναν σὲ πόλι πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Τζόρντανβιλ τῆς Νέας Ὠρόκης τῶν Η.Π.Α.

Αὐτὲς ἦσαν πιστὲς καὶ δραστήριες στὴν Ἐνορία τους, καθὼς καὶ συχνὲς προσκυνήτριες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ δευτέρη ἀπὸ αὐτές, ἀπέκτησε τὴν βλαβερὴ συνήθεια τοῦ καπνίσματος καὶ δὲν μπορούσε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτήν. Συνέβη κάποτε νὰ ἀρρωστήσῃ καὶ ἀπεφάσισαν

καὶ οἱ δύο ἀδελφές νὰ γράψουν ἓνα γράμμα στὸν Ἅγιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἦταν στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη (δεκαετία τοῦ '50) καὶ νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ προσευχηθῇ γιὰ τὴν ἀσθενῆ, ὥστε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ κάπνισμα.

Μία εβδομάδα αργότερα, όταν η ασθενής δέχθηκε επίσκεψη της αδελφής της στο νοσοκομείο, της είπε παραξενεμένη:

«Κάτι πρέπει να συμβαίνει. Θέλω να καπνίσω και δεν μπορώ. Βάζω τὸ τσιγάρο στὸ στόμα μου, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται τόσο ἀπδιαστικό, ὥστε τὸ πετῶ ἀμέσως. Δὲν μπορῶ νὰ καπνίσω πλέον!»...

Τότε αὐτὲς κατενόησαν, ὅτι ὁ χρόνος ποὺ χρειάζονταν γιὰ νὰ φθάσει ἕνα γράμμα στὴν Εὐρώπη ἦταν μία εβδομάδα.

Πράγματι, μετὰ μία ἀκόμη εβδομάδα ἔλαβαν τὴν ἀπάντησι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου:

«Ἐλαβα τὸ γράμμα σας καὶ προσεύχομαι γιὰ σᾶς!»...

Σύγχρονη θεραπεία παιδιοῦ⁴

Συμμετεῖχα στὴν κατασκήνωσι ἐφήβων στὸ Κὰμπ Νάζαρετ τῆς Πενσυλβάννια τῶν Η.Π.Α. τὸν Ἰούλιο τοῦ 2000. Μοῦ ζητήθηκε νὰ ὀμιλήσω γιὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη σὲ ἕναν θάλαμο ἀγοριῶν, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Δέσποτα Ἰωάννη. Ἀφοῦ τοὺς ὠμίλησα γιὰ τὴν προσωπικὴ μου εὐλάβεια πρὸς Αὐτὸν καὶ τοὺς διηγήθηκα τὸν Βίο του, ἀποφάσισα νὰ χρίσω τὰ παιδιὰ μὲ λαδάκι ἀπὸ τὴν κανδήλα τοῦ Ἁγίου.

Ἦταν ἕνα παιδί, τὸ ὁποῖο ἤθελε νὰ τοῦ χρίσω ὄχι μόνον τὸ μέτωπο, ἀλλὰ καὶ τὸ πληγιασμένο του γόνατο. Τὸ ἔκανα καὶ ἀφοῦ εὐλόγησα τὰ παιδιὰ, ἔφυγα.

Τὸ ἄλλο πρωῖ, ὑπῆρχε μεγάλη φασαρία στὸν θάλαμο καὶ πολλὰ συνεπαρμένα παιδιὰ βοῦίζαν γιὰ τὰ τελευταῖα νέα! Τὸ παιδί ποὺ τοῦ ἔχρισα τὸ γόνατο, εἶπε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης (στὴν πραγματικότητα ἢ σὲ ὄνειρο, δὲν μποροῦσε νὰ βεβαιώσῃ) ἦλθε μέσα στὸν θάλαμο, φορώντας ἕνα ἀπλὸ ράσο, ἐπιτραχήλιο καὶ ὠμόφορο, μὲ μία ράβδο, εὐλόγησε τὸ γόνατο τοῦ παιδιοῦ μέσα σὲ ἕνα «ὑπερφυσικὸ φῶς», ἐστράφη καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ θάλαμο ὅλος χαμόγελο!

Συπνώντας τὸ ἐπόμενο πρωῖνό, τὰ τραῦμα τοῦ παιδιοῦ εἶχε ἐξαφανισθῆ καὶ εἶχε καὶ τὰ δύο του γόνατα ἐντελῶς ὑγιή!

Μεγάλος εἶναι ὁ Ἅγιος καὶ ἡ ἀγάπη του γιὰ ὅλους ἐμᾶς ἐν Χριστῷ. Εἶθε νὰ πρεσβεύη γιὰ μᾶς σὲ αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς καιροὺς!

π. Ἰωάννης Σταυρόπουλος. □

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 332/Μάϊος-Ἰούνιος 2006, σελ. 300-303.

1. Ἐκ τοῦ Διαδικτύου. Τὸ κείμενο αὐτὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐγράφη τὸν Αὐγουστο τοῦ 1927, ὅταν ἦταν ἀκόμη Ἱερομόναχος καὶ Καθηγητὴς Ἐρησκευτικῶν στὴν δευτεροβάθμια ἐκπαίδευσι στὴν Γιουγκοσλαβία.

2. Μετάφρασις-διασκευὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον «Blessed John the Wonderworker», σελ. 427-428 καὶ 129, St. Herman of Alaska Brotherhood, 3d ed., Platina, CA 1987.

3. Ἀφήγησις αὐτηκόου μάρτυρος.

4. Ἐκ τοῦ Διαδικτύου.